

[Ladefoged.]

at spørge den højtærede minister, om man ikke har regnet med en entréindtægt. Vel ved jeg, at der for den Hirschsprungske Samling ikke er tale om en sådan indtægt, men det er vel ikke sandsynligt, at man indretter sig på samme måde ved statens overtagelse af Ordrupgaard. Man kan vel ikke sammenligne dette nye museum med Frederiksborgmuseet, hvor man har store årlige indtægter, men jeg synes i høj grad, der kunne være grund til at behandle spørgsmålet i et udvalg. Der har været levnet ordførerne meget ringe tid til at sætte sig ind i denne sag. Det kunne have været interessant for ordførerne, om de, forinden de skulle komme med deres bemærkninger, havde haft så mange dage tilovers, at de kunne være taget derud, men når der nu, forhåbentlig da, nedsættes et udvalg, vil der vel blive lejlighed til et besøg for udvalget på Ordrupgaard, hvor man da nærmere kan se tingene an.

De 70 000 kr., man er nået til, er, som jeg sagde før, et tal, man vel i nogen grad har skudt på. Det er muligt, at det bliver det endelige tal, men givet er det nok ikke. Men selv det ville naturligvis ikke afskrække os fra at lade staten overtage denne dejlige samling; og jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale dette lovforslag til velvillig og relativt hurtig behandling i det høje ting.

Karl Oisen: Jeg kan på mit partis vegne varmt anbefale det foreliggende lovforslag. Staten modtager hermed en storslået gave til det danske folk, og der er grund til at udtrykke taknemlighed mod de to mennesker, der gennem deres testamente har skænket gaven. Det bør være det danske folk og ikke, således som der jo er mulighed for, en enkelt kommune, der modtager gaven. Det er ikke alene en stor og kunstnerisk meget værdifuld malerisamling, men også en skøn ejendom med tilhørende park. Vort folk har i tidens løb modtaget store gaver fra forskellige mæcener. Vi kan bare nævne brygger Jacobsens samlinger på Glyptoteket eller den Hirschsprungske Samling, som har været nævnt her i dag, og nu går denne samling altså ind i rækken af disse gaver.

Jeg vil ligesom det ærede medlem hr. Bømholt benytte lejligheden til et hjertesuk. Man kan godt forstå, at store samlere efter deres "død ønsker" at bevare deres samlinger udelte og i visse tilfælde bevare dem som afsluttede samlinger. Det er forståeligt; det er det, der har været deres

store interesse igennem et langt liv. Men det er klart, at det for staten bliver upraktisk med hensyn til administrationen og også dyrere at bevare samlingerne under sådanne former. Det er desuden også højst upraktisk for den, der vil studere en periodes kunst, at han skal søge den spredt i en række separate samlinger og museer i samme by.

Jeg havde i sommer den store oplevelse at se den berømte franske impressionistiske samling i Tuillerieshaven i Paris. Her har man virkelig mulighed for at blive stillet overfor det samlede udtryk for en periodes kunst og følge den fra dens opståen og udviklingen igennem. Jeg vil ønske, det var muligt på foranledning af denne gave og på grundlag af den at skabe et dansk sidestykke til denne parisiske impressionistiske samling. Jeg er klar over, at det vil støde på store vanskeligheder, men det er vanskeligheder, som måtte kunne løses. Det måtte kunne lade sig gøre at samle mest muligt af denne periodes franske kunst på eet sted. Jeg kender ikke testamentets bestemmelser i enkeltheder, men vi får jo nu lejlighed til at se det i udvalget. Hvis der overhovedet er mulighed tilstede herfor, ville det være heldigt, om denne samling kunne gøres til en specialsamling under kunstmuseet, således at det ikke blev en afsluttet samling. Men som sagt, jeg kender ikke testamentets bestemmelser i enkeltheder og ved ikke, om der er muligheder derfor. Hvis det er tilfældet, synes jeg, at tanken fortjente at blive overvejet nærmere. Det er, som jeg sagde, kun et hjertesuk. Uanset dette kan jeg på mit partis vegne helt og fuldt anbefale lovforslaget.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Der er god grund for rigsdagen til at give udtryk for sin taknemlighed overfor de to legatstiftere for den storslåede gave, de har skænket til staten med overgivelsen af malerisamlingen og ejendommen, hvori samlingen findes. Det kan ikke højt nok påskønnes, at værdifulde samlinger af denne karakter bliver offentligt eje, så befolkningen får lejlighed til at stifte bekendtskab med virkelig kunst. Der er jo fortillælde for noget lignende her i Danmark, og vi kan kun være tilfredse med, at mennesker, der har interesseret sig for kunst og får tilvejebragt store samlinger, således som det her er tilfældet, stiller dem til rådighed for hele den danske befolkning. Jeg synes også, at den måde, på hvilken ministeren foreslår spørgsmålet løst, er den eneste rigtige måde, hvorpå det kan gennemføres